

[Henning Philipsen.]

hen ikke acceptere dem. Nu kan hr. Guldberg naturligvis le højt, men jeg skal da lige gøre opmærksom på, at hvis hr. Guldberg nu havde læst det forslag, der foreligger, så ville hr. Guldberg have kunnet konstatere, at der udtrykkelig i lovforslaget står, at den afgift, som man forlanger fra husejerne, fra udlejerne, ganske enkelt ikke kan lægges over på lejerne. Det synes jeg nok hr. Guldberg burde have bemærket. Han har haft tid til det, det ved jeg.

Lad mig så gøre et par bemærkninger om det, hr. Guldberg kalder de sociale byggeselskaber, som har en omsætning på 2 milliarder kr. Ja men hr. Guldberg ved — eller bør dog vide — at når det almennyttige byggeri bygger, så bruger det de samme murerestre, så bruger det de samme entreprenører, så bruger det de samme rørleggere, så bruger det de samme VVS-folk, som man anvender i privat udlejningsbyggeri eller for den sags skyld i parcelhusbyggeriet. Hr. Guldberg ved — eller bør vide — at de svende, der arbejder hos disse entreprenører, henholdsvis de arbejdsmænd, der arbejder der, i hvert fald ikke skal have mindre i betaling, fordi det tilfældigvis er almennyttigt byggeri, man opfører, fremfor privat udlejningsbyggeri. Hr. Guldbergs udbrud skal nok mere ses på baggrund af, at det byggeri, hr. Guldberg repræsenterer, ligesom føler sig truet, ser en konkurrence fra de kooperative byggevirksomheder. For hvordan forholder det sig, når man eksempelvis ser store selskabskomplekser opført? Ja, hr. Guldberg har jo selv her i salen draget eksempler frem fra et firma nede i Korsør, hvor det er således, at entreprenør og bygherre er identiske. Med hvilket resultat? Med det resultat, som hr. Guldberg så glimrende har beskrevet her i salen. Jeg synes, det var ganske glimrende. Ingen beklagelser hører man i den retning. Hvor skaffer eksempelvis, når man taler om selvfinansiering, en sådan kombineret bygherre og entreprenør sine penge fra, sine indskud, sin egenkapital til finansieringen? Det skal jeg fortælle såvel hr. Guldberg som det øvrige ting, hvis man er i tvivl om det: dem lægger man ganske enkelt på de priser, man tager for det byggeri, man opfører for sig selv. Det er en gammel svaghed, som hvert eneste kommunalbestyrelsesmedlem i dette

land kender eller bør kende, hvis han har prøvet at sætte sig ned og kigge på en byggesag. Så enkelt er det. Man kommer ikke med én krone; man kan maksimalt komme med nogle småører, og så kan man styre et millionbyggeri.

Til sidst siger hr. Guldberg, at det almennyttige byggeri må kunne konkurrere på lige fod. Må jeg erindre hr. Guldberg og de andre borgerlige ordførere om, at vi accepterede, at indeksslånebetingelserne også skulle omfatte det private udlejningsbyggeri. Vi stillede én betingelse, og det var den, som de borgerlige partier ikke kunne acceptere. Vor betingelse for, at man kunne få den ordening, var, at det private udlejningsbyggeri så indlod sig på nøjagtig de samme vilkår og betingelser, som man forlanger opfyldt af det almennyttige byggeri. Det var den betingelse, vi stillede. Hertil sagde de borgerlige ordførere nej, og det forbavser mig ikke. For dengang man i 1966 gennemførte boligforliget, fik også det private udlejningsbyggeri tilsagn om, at man kunne opnå rentesikring på nøjagtig de samme vilkår og betingelser som det almennyttige byggeri. Det tilbud fik man, men man sagde nej. Nej'ets forklaring kan man gætte sig til. Jeg er ikke i tvivl om den. Ganske enkelt fordi man ikke ville kontrolleres; man vil ganske enkelt ikke have andre til at fortælle én, hvor meget eller hvor lidt der skal laves i en given situation. Så skal man ikke komme og fortælle, at man prøver på at ligestille det private udlejningsbyggeri med det almennyttige byggeri. Så forlanger man en særstilling i forhold til det almennyttige byggeri, og den mener jeg ikke skal accepteres.

Boligministeren (Helge Nielsen): Jeg skal kun komme med nogle korte betragtninger. Først til hr. Guldberg, som jeg synes tog lidt fejl i sine historiske bemærkninger om, hvem det var der brød boligforliget af 1966. Selv om jeg ikke mener, det har særlig stor interesse i denne debat, vil jeg da minde om, at det var VKR-regeringen, der gennemførte genudlejningsforhøjelserne på 25 pct. og gennemførte en ophævelse af rentesikringsordningen samt indførte rentelåneordningen — imod socialdemokratiets stemmer. Jeg synes egentlig ikke, at diskussionen er særlig interessant. I lange tider skændtes man om, hvem der havde brudt forliget, og